

Een naeme veur de beer

Tomke het een ni'je beer.
 De beer het twie oorties,
 een snutien en een stattien.
 'Hoe hiet jow beer?' vragt Yana Yu.
 'Weet ik niet,' zegt Tomke.
 'Hi'j het nog gien naeme.'
 'Ikke wel,' zegt Romke.
 'Ik hiet Romke.'
 'Ik hiet Tomke,' zegt Tomke.
 'Kiek, et staot op mien fruitbakkien.
 En op mien tekening.'
 'Wie bin ik dan?' vragt Yana Yu.
 'Ie bin Yana Yu,' lacht Tomke.
 'Wat spietig veur de beer,' zegt Romke.
 'Wi'j hebben allemaole een naeme.
 Mar de beer niet.'
 Tomke aait de beer over zien kop.
 'Wil ie ok een naeme?' vragt hi'j.
 Tomke beweegt de kop van
 de beer op-en-daele.
 'Hi'j zegt ja!' ropt Yana Yu.
 Ze daenken en ze daenken.
 Hoe moet de ni'je beer now hieten?
 'Ik weet al wat,' zegt Romke.
 'We numen him... Romke de beer.'
 'Ha, ha, dat kan niet,' lacht Tomke.
 'Dan hewwe twie Romkes.'
 'Ik vien beer Piet wel mooi,' zegt Yana Yu.
 'Piet schiet,' ropt Romke daoliks.

'Oe, ie meugen niet schellen,' zegt Yana Yu.
 Kornelia komt de kaemer in.
 'Wat doe'j m?' vragt ze.
 'De beer het gien naeme,' zegt Romke.
 'Mar wi'j weten niks.'
 Kornelia kikt naor de ni'je beer.
 'Wat is hi'j prachtig bruun,' zegt ze dan.
 'Ik weet et al,' ropt Tomke bliede.
 'Mien ni'je beer hiet Bruun.'
 'Dat is een mooie naeme,' vienen ze allegere.
 En dan geven ze beer Bruun
 een tutien op zien... kruun.

